Broj: S1 3 U 033253 19 U
Sarajevo, 21.01.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja MA&KI d.o.o. Mostar, kojeg zastupaju punomoćnici Damir Barbarić i Tomislav Bevanda, odvjetnici iz ZOU Barbarić & Bevanda iz Širokog Brijega, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-1090-11/19 od 19.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.01.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-1090-11/19 od 19.06.2019. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Tuženi je dužan nadoknaditi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum naveden u uvodu, odbačena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o ponudi ugovora drugoplasiranom ponuđaču, broj: JN-19-6.3-16-5-11-16/19 od 18.04.2019. godine, ugovornog organa Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova Mostar, Ministarstvo sigurnosti, u postupku javne nabavke usluga pranja posteljine i drugih tekstilnih proizvoda.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora. U obrazloženju tužbe citira odredbu člana 97. ZJN, te navodi da je vidljivo da je zakonodavac propisao da je dovoljno da žalitelj ima aktivnu legitimaciju ukoliko učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta, odnosno da ne mora dokazivati postojanje štete. Nadalje navodi da je nakon održane e-aukcije pribavio od Općinskog suda u Mostaru izvod iz sudskog registra za Studentski centar u Mostaru iz kojeg je vidljivo da isti nije registrovan kao privredno društvo, tj. da se radi o ustanovi koja ne može obavljati privrednu djelatnost. Navodi

da je upravo zbog natjecanja sa Studentskim centrom u Mostaru na e-aukciji morao značajno sniziti prvobitnu cijenu, te je očigledno je da mu je na ovaj način pričinjena šteta, čime se nesporno dokazuje postojanje uslova iz člana 97. ZJN. Ističe da Studentski centar u Mostaru ima povlaštenu cijenu električne energije i vode, te je dopuštanjem učestvovanja istog u postupku povrijeđeno i načelo pravične konkurencije jer cijena električne energije ima značajan udio u ukupnoj cijeni. Ističe da je diskriminisan u ovom postupku, te da su povrijeđena temeljna načela postupka javnih nabavki jednakog i nediskriminirajućeg postupanja prema svim sudionicima. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ Ministarstvo sigurnosti BiH, Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova Mostar je u odgovoru na tužbu naveo da je postupio po zaključku tuženog te potpisao ugovor sa Studentskim centrom Sveučilišta u Mostaru.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10) i nije vezan navodima iz tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporenim zaključkom odbačena je zbog nedostatka aktivne legitimacije žalba ponuđača MA&KI d.o.o. Mostar, sada tužitelja, izjavljena protiv odluke o ponudi ugovora drugoplasiranom ponuđaču, broj: JN-19-6.3-16-5-11-16/19 od 18.04.2019. godine, ugovornog organa Ministarstvo sigurnosti BiH, Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova Mostar. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka jer je utvrdio da tužitelj nema pravnog interesa za konkretan postupak javne nabavke.

Prigovorima iz tužbe zakonitost pobijanog zaključka je dovedena u pitanje.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Odredbama člana 97. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj:39/14), propisano je ko sve ima aktivnu legitimaciju u postupcima javnih nabavki. To su svi učesnici konkretne javne nabavke, dakle onaj ko ima *ili je imao* interes za dodjelu ugovora. Nesumnjivo je da tužitelj ima interes za dodjelu ugovora samo i iz razloga jer je učesnik ponuđač u predmetnoj javnoj nabavci. Drugi uslov je da žalitelj dokaže vjerovatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke *mogla biti* prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela. Pravilnim tumačenjem ove odredbe sud zaključuje da je tužitelj jasno i nedvosmisleno u žalbenom postupku ukazao na konkretnu povredu Zakona o javnim nabavkama, čime je učinio vjerovatnim i nastupanje štetne poslijedice po njega, a zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Iz ovog razloga, pobijano rješenje nije pravilno i zakonito, te je tužbu tužitelja valjalo uvažiti. Pravni interes za dobijanje ugovora o javnoj nabavci ponuđač je iskazao samom dostavom svoje ponude, a što je nesporno te je konstatovano na Zapisnik sa otvaranja ponuda. Samo u slučaju da nije dostavio svoju ponudu, tada bi se moglo pretpostaviti da nema pravni interes za

konkretan postupak. Zato osnovano tužitelj ukazuje i prigovara na povredu materijalnog propisa i to Zakona o javnim nabavkama BiH, u ovom dijelu.

U ponovnom postupku tuženi će donijeti novo rješenje u skladu s uputama iz ove presude i pravilno primjeniti član 97. Zakon o javnim nabavkama, kao i člana 200. stav 2., u vezi s članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeni zaključak poništen, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tuženi dužan tužitelju da nadoknadi troškove upravnog spora. Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbi člana 34. stav 1., u vezi s članom 37. stav 1 i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Branimir Orašanin